

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:803

av **Hillevi Larsson (S)**

Elever i behov av särskilt stöd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om elever i behov av särskilt stöd och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Barn som inte får rätt stödinsatser i skolarbetet riskerar att halka efter, vilket i förlängningen kan få stora negativa effekter både för den enskilde och för samhället. Klarar man inte skolan ökar risken dramatiskt för arbetslöshet, fattigdom, missbruk, kriminalitet, ohälsa och förtida död. Det är viktigt att stödinsatser sätts in tidigt.

En finsk studie visar att bland barn som hade svaga studieresultat vid 6 års ålder var det 34 % som hade fortsatt svaga resultat under hela skoltiden, om de inte fick särskilt stöd. Alla elever som riskerar att inte klara skolans mål har rätt till stöd, oavsett orsak eller diagnos. Skolan ska utreda elevens behov av stöd och detta oavsett om föräldrarna motsätter sig en utredning. Men det är inte helt ovanligt att utredningar stoppas för att föräldrarna inte vill och att stödinsatser sätts in först när det finns en diagnos.

Den största gruppen är barn med läs- och skrivsvårigheter, i den gruppen ingår barn med dyslexi. Två växande grupper är barn med adhd och autismspektrumtillstånd. Man räknar med att cirka 10 % av alla barn har neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, bl.a. adhd, add, Tourettes syndrom och autismspektrumtillstånd. Trots att alltför många barn behöver särskilt stöd uppger 8 av 10 som arbetar i skolan att de inte har tillräcklig kompetens för att bemöta dessa barn. Detta visas i en forskningsstudie som påbörjades 2015 och bygger på intervjuer med 5 000 lärare och annan skolpersonal. Sven Bölte, professor i neuropsykiatri, har lett forskningsstudien och säger att lärarna uppger att de inte fått någon utbildning och inte vet hur de ska lösa konkreta svårigheter i klassrummet.

Bristande kunskap om hur man når barnen kan leda till att barnen inte tillgodogör sig undervisningen. Risken är att lärare och skolpersonal inte heller ser vilka barn som är i behov av särskilt stöd och att utredningar och stödinsatser inte kommer till stånd eller kommer för sent. I många fall sätts extra resurser in för barn med särskilda behov

efter en utredning. Men lärare och övrig personal i skolan är helt avgörande för att från början upptäcka barn med särskilda behov och hantera situationen i klassrummet, oavsett om extra personal finns till stöd för barnen eller inte.

I en enkätundersökning av Riksförbundet Attention uppger 90 % av föräldrarna till barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar att barnen behöver stöd men att stödet inte är rätt eller uteblir helt. Detta får långtgående konsekvenser för familjerna. Åtskilliga föräldrar uppger att barnen till följd av det bristande stödet tvingats byta skola, utsatts för mobbning, har brister i läs- och skrivförmåga eller eftersläpning i andra ämnen, måste använda mer tid till läxläsning och inte vill gå till skolan.

Även föräldrarna drabbas av det bristande skolstödet i form av att åtskilliga har tvingats gå ner i arbetstid, fått slitningar i förhållandet och fått sämre hälsa. Regeringen har gjort insatser för att förbättra det tidiga stödet och bör överväga fler möjliga vägar för att se till att barn med behov av särskilt stöd får den hjälp de behöver i skolan.

Hillevi Larsson (S)